

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2016. június 1.
(OR. en)

9640/16

JEUN 41
EDUC 217
SPORT 24
CULT 51
EMPL 252
JAI 499
FREMP 94

AZ ELJÁRÁS EREDMÉNYE

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Dátum:	2016. május 30.
Címzett:	a delegációk
Előző dok. sz.:	9041/16 JEUN 35 EDUC 145 SPORT 20 CULT 43 EMPL 161 JAI 393 FREMP 84
Tárgy:	A fiatalok erőszakos radikalizálódásának megelőzésével és az ellene való küzdelemmel kapcsolatos integrált, ágazatokon átívelő megközelítésben az ifjúsági ágazat által betöltött szerep – <i>A Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében üléselő képviselői által elfogadott következtetések (2016. május 30.)</i>

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a fiatalok erőszakos radikalizálódásának megelőzésével és az ellene való küzdelemmel kapcsolatos integrált, ágazatokon átívelő megközelítésben az ifjúsági ágazat által betöltött szerepről szóló, a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében üléselő képviselői által elfogadott következtetéseket, amelyeket a Tanács a 2016. május 30–31-i, 3471. ülésén fogadott el.

A Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében üléselő képviselői által elfogadott következtetések a fiatalok erőszakos radikalizálódásának megelőzésével és az ellene való küzdelemmel kapcsolatos integrált, ágazatokon átvívelő megközelítésben az ifjúsági ágazat által betöltött szerepről

A TANÁCS ÉS A TAGÁLLAMOK KORMÁNYAINAK KÉPVISELŐI

EMLÉKEZTETVE:

1. az e következtetések mellékletében összefoglalt szakpolitikai háttérre,

TUDATÁBAN ANNAK, HOGY:

2. Társadalminkban a fiatalok és az általuk képviselt értékek és magatartásformák, készségek és kompetenciák jelentős lehetőségek hordozói. Az újabb és újabb változások, valamint a társadalmi és gazdasági kihívások nyomán pedig a demokratikus értékek egymással való megosztása, a fiatalok társadalomba való beilleszkedése és az aktív polgári szerepvállalás még nagyobb jelentőségre tesz szert.
3. A Belgiumban, Franciaországban és Dániában elkövetett közelmúltbeli terrorista támadások és az Európában történt hasonló, múltbeli atrocitások csakúgy, mint az egyre gyakoribbá váló gyűlöletbeszéd és az egyre nagyobb számban elkövetett gyűlölet-bűncselekmények¹, valamint az Európában terjedő propaganda és erőszakos idegengyűlölet világosan jelzi, hogy sürgős hozzájárulásra van szükség a társadalom valamennyi szegmense, így az ifjúsági ágazat részéről is az erőszakos radikalizálódás elleni küzdelemhez², a társadalmi stabilitás fenntartásához és ahhoz, hogy megőrizzük a felnevelkedéshez szükséges pozitív és biztonságos környezetet.

---

¹ Az Eurobarometer 437. számú tematikus felmérése a megkülönböztetésről az EU-ban (2015). Az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége (2012): A gyűlölet-bűncselekmények EU-ban való láthatóvá tétele.

² Az erőszakos radikalizálódás összetett kérdés, amelyről mindeddig nem született egységes meghatározás. Ebben az összefüggésben az *erőszakos* radikalizálódás olyan folyamat, amelyben az egyén elfogadja erőszak alkalmazását politikai, ideológiai vagy vallási célok elérése érdekében; az erőszakos szélsőséges és a terrorizmus is ide sorolandó. Meg kell jegyezni, hogy a radikalizálódás nem vezet szükségszerűen erőszakos szélsőségeshez vagy terrorizmushoz, és a radikális vélemények nem feltétlenül jelentenek problémát.

4. Bár az erőszakos radikalizálódással szemben egyszerre több fronton is fel kell lépni, meghatározó jelentősége van annak, hogy már a korai szakaszban felismerjük a fiatalokat érintő fenyegetést és veszélyeket, és hatékony intézkedések segítségével beavatkozva elejét vesszük a radikalizálódásnak, illetve reagálunk a fenyegetésre és veszélyekre, tiszteletben tartva a fiatalok kulturális sokszínűségét.
5. Az azonosságtudat fejlődésének folyamatában számos különböző tényező játszhat szerepet: ilyen többek között a többféle nehézséggel terhelt családi háttér, a kortársak, az internet és a közösségi média, a politikai környezet, valamint az olyan fiatalok alkotta csoportok társadalomban elfoglalt pozíciója, akik gyakran szembesülnek megkülönböztetéssel, megaláztatással, kiközösítéssel, igazságtalansággal, kilátástalansággal és frusztrációval, ami erőszakos radikalizálódáshoz vezethet.
6. A szülőkre, a testvérekre, a kortársakra és más releváns szereplőkre³ kulcsszerep hárul az azonosságtudat pozitív alakulásának elősegítésében. Részt képezheti ennek az interkulturális érzékenység és a mások iránti tisztelet, a társadalom életében való aktív részvétel, de akár az olyan aspektusok is, mint a spiritualitás, a vallás vagy a hit, és része a folyamatnak a valahová tartozás érzésének megerősítése is, amelyre szükség van mindazoknak az információknak és szélsőséges nézeteknek az ellensúlyozásához, amelyeknek a fiatalok adott esetben ki vannak téve.
7. A fiatalokat önvizsgálatra, empátikus készségeik fejlesztésére és a kritikai gondolkodás elsajátítására kell bátorítani, valamint arra, hogy megtanulják, hogyan lehet együtt élni a kihívásokkal és a bizonytalansággal, és hogyan kezelhetők az őket kellemetlenül érintő helyzetek és érzelmek, hogy ezáltal ellenállóbbakká váljanak, és konstruktív kapcsolatot tudjanak fenntartani az őket körülvevő különböző társadalmi csoportokkal.
8. A fiataloknak rendelkezniük kell bizonyos, a demokráciával, az egyenlőséggel, az emberi méltósággal, az emberi jogokkal, a pluralizmussal és a sokszínűség tiszteletével kapcsolatos alapvető tájékozottsággal és tudással, és képeseknek kell lenniük eligazodni a média és az információk világában. Mindez hozzásegíti őket a kritikus gondolkodás képességéhez, és ahhoz, hogy tudatában legyenek annak, hogy az erőszakos szélsőséges csoportok adott esetben hogyan torzíthatják az információkat és hogyan használhatják a tájékoztatás eszközeit propagandájuk terjesztésére.

---

³ Például a tanárokat, az egyetemi oktatókat, a szociális munkásokat, az ifjúságsegítőket, az egészségügyi szolgáltatókat, az önkénteseket, a szomszédokat, az edzőket, a vallási vagy más, informális vezetőket, illetve a helyi rendőröket.

9. Nem szabad, hogy az erőszakos radikalizálódás megelőzését célzó intézkedések a fiatalok csoportjainak megbélyegzéséhez, hátrányos megkülönböztetéséhez vagy velük szemben idegengyűlölet keltéséhez vezessenek.

KIEMELIK, HOGY:

10. Az ifjúsági munka olyan hozzáférhető és sokakat elérő tevékenység, illetve módszer, amelynek az a célja, hogy minden fiatalban pozitív azonosságtudat alakuljon ki, és e célból nem formális, illetve informális környezetet biztosít az értékrend, a készségek, a kompetenciák és a tehetség fejlesztéséhez, illetve a nyitottság mint attitűd elsajátításához, hogy ezeknek köszönhetően a fiatalok képesek legyenek felismerni és kezelni az őket érintő kockázatokat, így többek között az erőszakos radikalizálódás kockázatát is.
11. Az ifjúsági munka széles alapokon nyugvó, átfogó megközelítést alkalmaz, aktívan bevonja a fiatalokat, és a fiatalokkal egyenként, illetve csoportszinten is közösen dolgozva keres megoldásokat kérdéseikre és problémáikra. Ily módon az ifjúsági munka biztonságos környezetet kínál, amelyben kifejlődhet, felépülhet a fiatalokban egyfajta azonosságtudat, illetve a közösséghez tartozás tudata, és amelyben kedvező befolyásnak vannak kitéve kortársaik részéről, illetve megelőzhető a kedvezőtlen, erőszakos radikalizálódáshoz vezető kortársi nyomás kialakulása.
12. Az ifjúsági ágazat – az oktatási ágazattal és más releváns ágazatokkal és szereplőkkel együttműködésben – kulcsszerepet tölthet be egy olyan integrált, ágazatokon átívelő megközelítésben, amely az erőszakos radikalizálódást – különösen annak korai szakaszában – azáltal törekszik kezelni, hogy támogatja a fiatalokat fejlődésükben és törekvéseikben, előmozdítja a demokrácia és a pluralizmus alapelveinek az érvényesülését, illetve a befogadást és az aktív polgári szerepvállalást, és fellép a fiatalok életét befolyásoló olyan negatív tényezőkkel szemben, mint például a megkülönböztetés és a kilátástalanság.

HANGSÚLYOZZÁK, HOGY:

13. Mivel számos különböző elemet figyelembe kell venni, és mivel az erőszakos radikalizálódás összetett, a társadalmat mélyen érintő kérdés, integrált, ágazatokon átívelő megközelítésre van szükség helyi, regionális, nemzeti és európai szinten egyaránt. E megközelítés sokféle ágazatot és szereplőt érint, ideértve az ifjúsági munkát, az ifjúsági szervezeteket és az oktatást is.

14. Egy integrált, ágazatokon átívelő megközelítésben az ifjúsági szakpolitikának és mindazoknak az ifjúsági munkával kapcsolatos tevékenységeknek, amelyek fókuszpontjában a biztonságos és befogadó környezet, az informális és nem formális tanulás, valamint a megelőzés áll, igazodniuk kell a többi érintett ágazat szakpolitikáihoz és tevékenységeihez, azaz például a radikalizálódással kapcsolatos korai bejelentés és hatékony beavatkozás, valamint az erőszakos radikalizálódás elleni fellépés területéhez. Ily módon a fiatalokkal, valamint társaikkal, családjaikkal és szociális hálójukkal kapcsolatban koherens és strukturált, kölcsönös tájékoztatáson és kölcsönös támogatáson alapuló megközelítés alakítható ki.
15. Egy ilyen megközelítés keretében különböző stratégiákat célszerű alkalmazni a radikalizálódás mértékétől függően, a korai szakaszban alkalmazott általános jellegű megelőzési stratégiáktól⁴ az erőszakos radikalizálódás tényleges megnyilvánulása esetén követett célirányos, konkrét csoportokra vagy személyekre irányuló megközelítésig. Mindez kiegészítő jelleggel kapcsolódik az ifjúsági munka elsődleges, központi szerepéhez, amely nem más, mint hogy az ágazatközi erőfeszítések részeként segítséget nyújtson a fiatalok számára a társadalomba való integrálódásban, valamint óvja a fiatalokat az erőszakos szélsőségekkel kapcsolatos veszélyekkel szemben.

ENNEK MEGFELELŐEN, A SZUBSZIDIARITÁS ELVÉT FIGYELEMBE VÉVE FELKÉRIK A TAGÁLLAMOKAT, HOGY:

16. Mind nemzeti, mind regionális, mind pedig helyi szinten törekedjenek integrált, ágazatokon átívelő megközelítés kialakítására annak érdekében, hogy intézkedéseik hatókörébe kerüljön minden olyan fiatal, akit az erőszakos radikalizálódás kockázata érint, és e célból:
- a) segítsék elő a hatékony és összehangolt együttműködést az ifjúsági ágazat, az oktatási ágazat és más releváns ágazatok között, és az erőszakos radikalizálódás eseteinek kezelésére dolgozzanak ki közös eszközöket és intézkedéseket, és osszák meg egymással a már bevált gyakorlatot⁵;

⁴ Az általános jellegű megelőzési stratégiák a lakosság egészének elérésére törekszenek, tekintet nélkül az egyénekre jellemző kockázati tényezőkre. Az ilyen stratégiák célcsoportja lehet például egy adott korcsoporton belüli minden fiatal. Az alapvető cél az, hogy a fiatalok körében bizonyos alapszintű ellenállóképességet lehessen kialakítani a szélsőségekkel szemben.

⁵ Például a RAN-hálózat bevált gyakorlatokat tartalmazó adatbázisát, a „Youth WIKI” eszközt, és az Európai Ifjúságpolitikai Tudásközpont bevált gyakorlatokat tartalmazó adatbázisát.

- b) térképezzék fel, hogy milyen szerepet tölthet be az ifjúsági munka a különböző szövetségekben és hálózatokban nemzeti, regionális és helyi szinten, annak érdekében, hogy létrejöjjön egy erős, a fiatalok fejlődését – többek között ellenálló képességük szempontjából is – támogató háttér, és megerősödjenek az őket védő tényezők;

17. Ahol szükséges, ismerjék el és erősítsék az ifjúsági ágazat szerepét az alábbiakban:

- a) a fiatalok támogatása abban, hogy eligazodjanak a felnőtté váláshoz vezető úton, illetve megtalálják helyüket a társadalomban, valamint biztonságos és befogadó környezet teremtése a fiatalok számára azonosságtudatuk kialakításához, figyelembe véve adott esetben a spirituális vagy kulturális, illetve vallási identitás szempontját is;
- b) a demokratikus értékek érvényesülésének és az aktív polgári szerepvállalásnak az előmozdítása az ifjúsági munka különböző gyakorlati formái révén, a kulturális sokféleség tiszteletben tartásának – többek között kultúraközi és vallásközi párbeszéd keretében való – az előmozdítása, valamint a megkülönböztetés valamennyi formája kritikai vizsgálatának előmozdítása;
- c) kapcsolatteremtés az olyan fiatalokkal – mind egyéni, mind csoportszinten –, akiket az erőszakos radikalizálódás és a társadalomból való kirekesztődés veszélye fenyeget, valamint a fiatalok bevonása a kortársak között szerveződő tevékenységekbe és e tevékenységek támogatása;
- d) az internet és a közösségi média révén kapcsolatteremtés a fiatalokkal az erőszakos szélsőséges ideológiák hiteltelenítése és megkérdőjelezése, valamint vonzó, erőszakmentes alternatívákkal való ellensúlyozása céljából⁶;
- e) az ifjúságsegítők oktatásának és képzésének, illetve interkulturális kompetenciáik oly módon való bővítésének az előmozdítása, hogy képesek legyenek felismerni az erőszakos radikalizálódással összefüggő kérdéseket és azt a propagandát, retorikát, illetve azokat a magatartásformákat, amelyek adott esetben erőszakos radikalizálódásra utalnak;

---

⁶ Például a következők: No Hate Speech Campaign (a gyűlöletbeszéd elleni kampány), Youth Information, Eyca és Eryica.

- f) a fiatalok támogatása abban, hogy jobban eligazodjanak a média és az információk világában, valamint kritikai gondolkodásuk fejlesztése, mindez ágazatokon átívelő megközelítés alkalmazásával, azaz például úgy, hogy az ifjúsági ágazat az iskolákkal és helyi központokkal együtt dolgozva fejtsse ki tevékenységét, hiszen az ilyen együttműködés segíthet megelőzni azt, hogy a fiatalok társaik befolyása révén és a közösségi médiumok hatására erőszakos cselekményekben vegyenek részt;
  - g) a civil társadalom szerepvállalásának ösztönzése;
  - h) az ágazat képessége szerepének megfelelő betöltésére; e célból fejleszteni kell a naprakész információkon alapuló éberséget, tudást és eszközöket, valamint jól működő együttműködést kell kialakítani az érintett ágazatokkal és személyekkel, hogy mindezek eredményeként olyan helyzet alakuljon ki, amelyben a fiatalok körében való erőszakos radikalizálódást már annak korai szakaszában felismerik és megelőzik;
  - i) a fiatalok ösztönzése arra és támogatása abban, hogy önkéntes munkában vegyenek részt, mivel az önkéntes munka fontos szerepet játszhat az azonosságtudat pozitív irányba való fejlődésében, fejlesztheti az empátiát és a felelős gondolkodást.
18. Továbbra is alkalmazzák azokat a meglévő, fenntartható intézkedéseket és gyakorlatokat, amelyek sikeresnek bizonyultak, és emellett alakítsanak ki innovatív és fenntartható, adott esetben kifejezetten a fiatalok igényeire szabott intézkedéseket és gyakorlatokat a helyi közösségi fellépések, a demokratikus részvétel, az interkulturális tanulás és párbeszéd, az aktív polgári szerepvállalás, valamint a pozitív egymástól tanulás területén.

ENNEK MEGFELELŐEN FELKÉRIK TAGÁLLAMOKAT ÉS A BIZOTTSÁGOT, HOGY
HATÁSKÖRÜKÖN BELÜL:

19. Fokozzák az együttműködést európai szinten az ismeretek és a gyakorlat megosztása terén, az uniós kontextusban kifejtett együttes munka révén – többek között az aktív polgári szerepvállalással, valamint a marginalizálódás és az erőszakos radikalizálódás megelőzésével foglalkozó szakértői csoport, a digitalizálással és a digitális megőrzéssel foglalkozó szakértői csoport és a radikalizálódással foglalkozó uniós információs hálózat (RAN) keretében, valamint az érintett harmadik országokkal és az Európa Tanáccsal⁷ közösen, az erőszakos radikalizálódás megelőzésével kapcsolatos ismeretek és bevált gyakorlat megosztása céljából – egyebek közt a közösségi média felhasználásával, az ellenpropaganda alkalmazásával⁸ és a digitális ifjúsági munkával kapcsolatban is.
20. Folytassanak véleménycserét, osszák meg egymással bevált gyakorlataikat, és adott esetben dolgozzanak ki iránymutatásokat arról, hogy miként lehet az integrált és ágazatokon átívelő megközelítés érvényesítését célzó szövetségeket, illetve hálózatokat kialakítani, teret biztosítva a hatékony, összehangolt és koherens, az EU kulturális sokszínűségét figyelembe vevő együttműködés elsajátítására.
21. Segítsék elő a párbeszéd és a hatékony ellenpropaganda kialakítását az erőszakos radikalizálódás kockázatának kitett fiatalok szülei, testvérei, társai és más, velük kapcsolatban lévő egyéb személyek támogatására, valamint ösztönözzék a meglévő támogatórendszerek és tanácsadó szolgálatok keretében történő tájékoztatást.
22. Adott esetben dolgozzanak ki képzési és oktatási modulokat az ifjúsági munkával foglalkozók számára, amelyek alapul vehetők a nemzeti, regionális és helyi szintű oktatásban használandó anyagokban is, hogy az ifjúsági munkával foglalkozók kellően naprakész tudással, eszközökkel, készségekkel és éberséggel rendelkezzenek a következőkre vonatkozóan:
  - a) a számos formában megnyilvánuló erőszakos radikalizálódás jelensége, a szubkultúrák megértése, az erőszakos radikalizálódás korai szakaszban való megelőzését célzó beavatkozás során alkalmazható célirányos módszerek;

⁷ Például a „No Hate Speech Movement” (a gyűlöletbeszéd elleni mozgalom) keretében.

⁸ Ellenpropaganda alatt olyan kommunikációs tevékenységek értendők, amelyek közvetlenül vagy közvetetten, online vagy offline, tényszerű, ellenérveket felsorakoztató kritikának vetik alá a szélsőséges propagandát.

- b) az erőszakos radikalizálódáshoz vezető kiváltó tényezők;
  - c) a digitális információk világa, az internetet és a közösségi médiumokat is ideértve;
  - d) az internet és a közösségi média eszközével való fellépés a szélsőséges hatásokkal szemben, és az erőszakosan szélsőséges vélemények kritikája;
  - e) a fiatalok támogatása abban, hogy fejlesszék kritikai gondolkodásukat és az ahhoz szükséges ismereteiket, készségeiket és kompetenciáikat, hogy megértsék a közölt információk – így többek között a propaganda és a gyűlöletbeszéd – mögött álló különböző forrásokat és törekvéseket;
  - f) a fiatalok támogatása abban, hogy segítsék egymást az erőszakos radikalizálódás elutasításában azzal, hogy pozitív befolyást gyakorolnak egymásra;
  - g) ágazatközi partnerségek keretében való együttműködés;
  - h) támogatás nyújtása a fiatalok azonosságtudatának és interkulturális kompetenciáinak kialakulásához, valamint a demokrácia és a pluralizmus értékeivel és az aktív polgári szerepvállalás eszményével való azonosulásukhoz.
23. Segítsék elő és támogassák horizontális szemináriumok szervezését az ifjúságsegítők, a szakértők, a politikai döntéshozók és a kutatók között, hogy lehetővé váljon a már bevált gyakorlat és az információk megosztása arra vonatkozóan, hogy miként közelíthető meg a leghatékonyabban az erőszakos radikalizálódás kérdése.
24. Ösztönzőként, kezdeményezőként, koordinátorként és támogatóként mozgósítsák elő az erőszakos radikalizálódás témakörében folytatott további kutatást, és tegyék elérhetővé annak eredményeit, hogy ezáltal is bővüljenek az olyan kérdésekkel kapcsolatos ismeretek, mint például a radikalizálódás hatóköre, eredete, a vele szemben védelmet biztosító tényezők, a kiváltó okok, illetve a radikalizálódásra jellemző kognitív és érzelmi dinamika, és mindennek révén a tagállamok és az Európai Unió számára lehetővé váljon a megfelelő tényalapú szakpolitikák és gyakorlatok kidolgozása.

ENNEK MEGFELELŐEN FELKÉRI AZ EURÓPAI BIZOTTSÁGOT, HOGY:

25. Biztosítsa az aktív polgári szerepvállalással, valamint a marginalizálódás és az erőszakos radikalizálódás megelőzésével foglalkozó szakértői csoport munkájából származó eredmények optimális terjesztését, és így, egyfajta integrált együttműködési keretbe ágyazottan kínáljon használható iránymutatást mind az ifjúságsegítők, mind pedig a szociális munkával foglalkozó szervezetek, illetve szakemberek számára arra vonatkozóan, hogy miként teremtsenek kapcsolatot az erőszakos radikalizálódás kockázatának kitett fiatalokkal, és hogyan dolgozzanak együtt velük.
  26. Tekintse át, hogyan használhatók fel a leghatékonyabban az olyan meglévő uniós programok, mint például az Erasmus+ , a „Kreatív Európa” és az „Európa a polgárokért” a különböző háttérű fiatalok társadalmi beilleszkedésének elősegítésére, úgy, hogy mindez hozzájáruljon a radikalizálódás megelőzéséhez, és erősítse az ifjúsági munka céljára szolgáló kapacitásokat, valamint az oktatással és más érintett ágazatokkal való együttműködést e téma kapcsán, illetve egyúttal a fiatalok társadalmi szerepvállalását is elősegítse.
-

E következtetések elfogadásakor a Tanács EMLÉKEZTET különösen az alábbiakra:

1. Az Európai Tanács 2015. február 12-i következtetései, melyekben az állam-, illetve kormányfők átfogó megközelítés alkalmazását szorgalmazták, melynek többek között ki kell terjednie a társadalmi beilleszkedéssel kapcsolatos kezdeményezésekre is, mivel azok nagy jelentőséggel bírnak az erőszakos radikalizálódás megelőzése szempontjából.
2. Az EU oktatási miniszterei által 2015. március 17-i, párizsi informális összefövetelükön elfogadott nyilatkozat, amelyben iránymutatással szolgálnak az európai szintű együttműködés mikéntjére vonatkozóan. Nyilatkozatukban kiemelték azoknak az erőfeszítéseknek a fontosságát, amelyek a marginalizálódás, az intolerancia, a rasszizmus és a radikalizálódás megelőzésére és kezelésére, a fiatalok polgári szerepvállalásának előmozdítására, valamint a mindenki számára egyenlő esélyeket nyújtó keretek megőrzésére irányulnak.
3. A megújított belső biztonsági stratégiáról szóló, 2015. június 17-i következtetések, amelyekben a Tanács az elkövetkező évek vonatkozásában kiemelt intézkedésként határozta meg a terrorizmustól való elszakadás elősegítését, a rehabilitációt, a deradikalizálódást, valamint a radikalizálódás megelőzését.
4. A jelenlegi, 2016 és 2018 közötti időszakra vonatkozó uniós ifjúsági munkaterv, amelynek középpontjában egyrészt az összes fiatal társadalmi beilleszkedésének – az alapvető európai értékekre figyelemmel történő – fokozása, másrészt pedig az ifjúsági munkára – mind a nem digitális, mind a digitális világban – háruló szerep áll.
5. A Tanács és a Bizottság 2015. évi közös uniós ifjúsági jelentése, amelyben a két intézmény beszámol az ifjúságpolitika terén folytatott európai együttműködés megújított keretének (2010–2018) végrehajtásáról, kiemelve, hogy meg kell teremteni a fiatalok számára a lehetőséget arra, hogy befogadó és sokszínű társadalmakban nőjenek fel, amelyek Európa demokratikus értékeire épülnek. A közös uniós ifjúsági jelentés arra is rámutat, hogy a változatos csoportot alkotó fiatalokat, és közülük is különösen azokat, akiket érint a kirekesztődés kockázata, még inkább képessé kell tenni a szerepvállalásra.
6. Együttműködés az Európai Bizottság és az Európa Tanács között a partnerségi megállapodás keretében.

7. A 2015. április 28-i európai biztonsági stratégia, amelyben a Bizottság kifejti, hogy a fiatalok részvételét kulcsfontosságúnak tekinti a radikalizálódásnak az európai értékek előmozdítása és a társadalmi befogadás támogatása révén való megelőzésében, és utal a radikalizálódással foglalkozó uniós információs hálózatra is, mely európai szintű ernyőszerpe révén lehetővé teszi a radikalizálódás korai szakaszban való észlelését megkönnyítő tapasztalatok és gyakorlat cseréjét, és a megelőzési, illetve az elszakadás segítségét célzó stratégiák helyi szintű kidolgozását.
8. Az európai polgárok radikalizálódásának és terrorista szervezetek általi toborzásának megelőzéséről szóló, 2015. november 25-i európai parlamenti állásfoglalás.
9. Az ENSZ Biztonsági Tanácsa által a 7573. ülésén, 2015. december 9-én elfogadott 2250 (2015) sz. határozat, amely rámutat arra a fontos szerepre, amelyet az ifjúság az erőszakos szélsőségek megelőzésével és az ellene való küzdelemmel kapcsolatos pozitív szerepminták közvetítőjeként tölthet be,
10. Az Európa Tanács Miniszteri Bizottsága által Brüsszelben, 2015. május 19-én elfogadott, CM(2015)74 final számú, az erőszakos szélsőségekkel és terrorizmushoz vezető radikalizálódással szembeni küzdelemre irányuló cselekvési terv, valamint az ENSZ erőszakos szélsőségek megelőzésére irányuló cselekvési terv.
